13 Jezusove preizkušnje

Prva Postna nedelja

Matej 4, 1-11:

Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal. Ko se je postil štirideset dni in štirideset noči, je postal naposled lačen. In pristopil je skušnjavec in mu rekel: »Če si Božji Sin, reci, naj ti kamni postanejo kruh.« On pa je odgovoril: »Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki prihaja iz Božjih ust.« Tedaj ga je hudič vzel s seboj v sveto mesto in ga postavil vrh templja, ter mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi dol, kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je tudi: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Spet ga je hudič vzel s seboj na zelo visoko goro. Pokazal mu je vsa kraljestva sveta in njihovo slavo, ter mu rekel: »Vse to ti bom dal, če padeš predme in me moliš.« Jezus mu je tedaj dejal: »Poberi se, satan, kajti pisano je: Gospoda, svojega Boga, moli in njemu samemu služi!« Tedaj ga je hudič pustil, in glej, angeli so pristopili in mu stregli.

21. januar 1872

To poglavje obravnava Moje preizkušnje s Satanom med Mojim zemeljskim življenjem. Tako, kakor je ta preizkušnja s Satanom zapisana v Evangelijih Mojih apostolov, se ne more razumeti dobesedno; kajti čisto gotovo je, da Me je Satan dobro poznal in je v Jezusu videl svojega Gospoda. Zaradi tega to tudi ne bi bila preizkušnja z njegove strani Meni predlagati, naj iz kamenja naredim kruh - ker je dobro vedel, da zmorem storiti še veliko več, kot to -, ali Mi svetovati, naj Se vržem s tempeljskih zidov, in da se Mi, če sem res Božji Sin, ne bo nič zgodilo. Vendar Me je ponesel po zraku iz puščave do teh zidov in je vedel, da popolnoma ne pripadam tej zemlji, ter da privlačnost tega planeta ne more vplivati na Mene, če tega nočem.

Tudi če bi Me peljal na hrib in Mi tam ponudil vse, kar bi Moje človeško oko od tam videlo, je dobro vedel, da svojemu Gospodu in Stvarniku ne more ponuditi niti najmanjšega kraljestva vaše mračne zemlje, kaj šele vso zemljo; kajti on je lahko, kakor nobeden drug duh, s svojimi duhovnimi očmi pregledal Moje neizmerljivo stvarstvo.

Vidite, da dobesedna razlaga teh mest - kakor je zapisano v Evangelijih - ne more biti prava razlaga, ki bi jo lahko povzeli iz besed. Pomen te preizkušnje in kar pomeni, leži globlje in povsem nekje drugje! Kajti te preizkušnje, ki so opisane v Evangelijih, so lahko preizkušnje za človeka, toda nikoli za Boga in Stvarnika vsega minljivega - čeprav se nahaja v človeškem telesu.

Glejte, če se pri vas neki študent pripravlja na izpite, se običajno bolj ali manj zapre v svojo sobico in tam študira dneve in noči. Zaradi tega se odpove nekaterim posvetnim užitkom, bodisi hrani in pijači ali drugim zabavam, da - v prvem primeru - želodec ne bi imel toliko vpliva na njegovega duha, in - v drugem primeru - da zabave ne bi raztresle njegovega duha, ki potrebuje zbranost za študij.

Kar dela vsak človek, ki se pripravlja na pomemben korak v svojem življenju, to Sem delal tudi Sam!

Potem, ko je nastopil čas Mojega poučevanja - namreč kakor človek, v čigar

ogrinjalo je bilo oblečeno Moje Božanstvo - Sem se moral tudi Sam zbrati, zmanjšati telesno hrano samo na najnujnejše, ker je Moj duh hotel ustvarjati duhovnost za večnost in ni hotel biti moten z materijo.

Moj zemeljski človek se je postil, medtem ko je Moj duhovni čezmerno užival vse blaženosti, katerih je sposobno edino duhovno bitje, ki se z odpovedovanjem vsemu velikemu in mogočnemu, želi iz ljubezni žrtvovati, za od njega ustvarjena bitja in duhove.

V Meni so v tistem trenutku nastopili vsi vplivi človeških strasti. Samo s tem, da Sem postal čisto človeški in se je Božanstvo potegnilo v Mojo notranjost, Sem lahko Mojim duhovom dal vzgled, kako se lahko upre vsem skušnjavam. S to preizkušnjo Sem hotel dati vsem dober večen vzgled in jim razumljivo pokazati, da tisti, ki hoče postati Moj otrok, lahko to postane edino z zmago nad mogočnimi slabimi vplivi.

Lakota je bila prva, ki Me je kakor zemeljskega človeka obremenjevala. Zmaga nad tem stoji zapisana v besedah, katere Sem hudiču odgovoril na njegovo prvo ponudbo, ki se glasijo: "Človek ne živi samo od kruha, temveč od vsake besede, ki prihaja iz ust Boga!" Z drugimi besedami to pove: Če telesna poželenja napadajo človeško dušo, se naj spomni tega izreka, da mora namreč človeška duhovnost, njegova notranja bit, biti nahranjena v prvi vrsti, tudi celo za ceno lastnega telesa. Ta izrek, s katerim Sem odvrnil Satanu, se torej za vas glasi: "Vedno pomislite, da niste bili ustvarjeni za nego vašega telesa, temveč za izpopolnjevanje vaših duš!"

Drugi upodobljeni prikaz hudičeve preizkušnje obstoji v tem, da bi preskušal Božjo oblast, ki je bivala v Meni. To se imenuje z drugimi besedami: V Meni se je porodila želja, da bi se bahal z Mojimi Božjimi lastnostmi. Ta preizkušnja je enaka temu, da je človek opremljen z večjimi sposobnostmi in spoznanji, celo z Božjimi močmi in je zmožen opravljati stvari, katere drugi ljudje ne morejo in se jim zaradi tega morajo zdeti čudežne. Vendar takšne lastnosti ne uporablja za to, da bi pomagal svojemu bližnjemu ali povečal slavo Darovalcu, ampak te lastnosti zlorabi, da bi se z njimi ponašal.

Tu sem spada Moj drugi odgovor Satanu: "Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!" To pomeni: "Ne smeš se predajati blodnji, da čeprav ti je Gospod podelil moč, ti je zmožen to tudi vzeti, kakor hitro jo boš uporabljal v svoje lastne namene in ne v Njegove!" Takšna želja je povzdigovanje nad lastne človeške sposobnosti in je zloraba Božjega daru, ker se pri takšnem uspehu ne hrani ponižnost, temveč samo ošabnost. Satan je poskušal obuditi Mojo človeško nečimrnost in je verjel, da Bom mogoče izstopil iz te nizke postavitve, v kateri, po Mojem mnenju, leži uspeh Mojega velikega načrta.

Tretja preizkušnja je bila, da bi obudil Mojo željo po oblasti, kajti v človeškem srcu ležijo, kot temeljna podlaga za vse druge, tri močna poželenja: prvič nagnjenje k udobnemu telesnemu življenju; drugič, želja da bi bil nekaj več kot ostali - to je imeti v družbi slaven položaj, v katerem leži sredstvo za zadovoljevanje prve strasti; in končno tretjič poželenje, da bi namesto poslušnosti, rajši vladal, rajši bil prvi kot zadnji, drugim predpisoval zakone, medtem ko bi samega sebe povzdignil nad vse zakone in se razrešil njihovega izpolnjevanja.

Na ta tretji Satanov poskus Sem odgovoril: "Izgini Satan; kajti zapisano je: Boga svojega Gospoda moraš moliti in edino Njemu služiti!" Povedano z drugimi besedami: Proč s to umazano strastjo - željo po vladanju, ki ima za posledico vse druge strasti, kot so ošabnost, sovraštvo, maščevanje, jezo in povračilo! Duhovnost v človeku zapoveduje ponižnost, ljubezen, odpuščanje in bratsko ljubezen. Duhovnost, ki je bila človeku od Boga položena v srce zahteva, da mora postati najmanjši, da mora voljno služiti vsem drugim - če hoče, da bo nekoč postavljen nad veliko. Svojim željam, da druge podreja, se mora v celoti odpovedati. Učiti se mora poslušnosti, da bo lahko nekoč poveljeval, toda ne ukazoval z besedami sodbe, temveč z ljubeznijo in potrpežljivostjo. Samo tedaj povelje nikoli ne izgleda trdo in se bo natančno izpolnilo, - ker tisti, ki posluša, prav tako spozna, da je vse to samo v njegovo dobro. Tako služi človek svojemu Bogu in Gospodu, pri čemer sledi Mojim zgledom, ter bo najvišje rezultate dosegel v najmanjših in najbolj nepomembnih stvareh.

Kakor Sem nekoč Sam kot človek moral premagati vse človeške strasti, katere Sem kot Stvarnik namenoma položil v vašo naravo, prav tako morate tudi vi, če Mi hočete slediti, delati enako. Premagati morate močan nagon po dobrem telesnem življenju, podrediti vse te užitke višjemu cilju, se osvoboditi vezi, katere zavirajo polet vaše duše. Iz vas morate izgnati nečimrnost - kot prvo lažnivko, ker vašo lastno podobo slika lepšo, kakor je v resnici, in ki nagone najslabših vrst z zvito modrostjo opravičuje s tem, kar potem pogosto verjamete, namreč, da ste več in boljši, kakor ste v resnici, - kar vas seveda mora zavirati v napredovanju.

Ne zaupajte nobeni moči, katero sami ne posedujete! Mislite si, da ste slabotni in nevredni, da bi se tako v veri in zaupanju v Mene okrepili, potem vas tretja slaba lastnost, želja po vladanju ne bo premamila in vas ne bo naredila za sužnje vas samih! Na svetu ne obstaja nič slabšega, kakor da si vedno domišljate, da ste nekaj boljšega kot drugi in si zmeraj prizadevate, da bi se vsakemu pritisku poslušnosti izmaknili in se vedno povzdigovali čez hrbte drugih, - kjer je potem samo eden gospod in drugi sužnji. Za vladanje drugim so potrebne čisto drugačne lastnosti, katere posedujejo tisti, ki sedaj na vaši zemlji hrepenijo po vladanju soljudem! Da bi

imeli merilo, glejte samo Mene! Kako vladam Jaz? Ali vladam s silo ali s trenutno kaznijo ali z neizprosno obsodbo padlih in zablodelih? Ali vladam z besom, maščevanjem in kaznijo? Zagotovo ne! Kakor Me poznate vidite, da vladam samo z in preko vseobdajajoče ljubezni, da je odpuščanj Moje prvo načelo, in da ne preganjam tistega, ki je mogoče brez krivde padel, temveč mu popustljivo polagam na pot vsa sredstva, da se lahko poboljša.

Vse zlo, ki se na svetu kaže kot takšno, ni bilo ustvarjeno iz Mene, temveč je to izdelek zlorabljene svobodne volje ljudi. Kot svobodna bitja lahko delajo kar hočejo, morajo pa si tudi posledice tega pripisati samo sami sebi, - kot Sem v besedi o resnici dejal: Obstaja samo ena resnica, in kdor greši proti njej, mora občutiti posledice laži!

Tako ta Evangelij služi kot vzgled, kako Sem kot človek, kljub Moji veliki oblasti najmočneje premagal vse strasti, da bi vam in vsem duhovom pokazal, da zlo, čeprav ga na svetu dopuščam, kljub temu služi samo za dober namen - za napredovanje duše.

Služite edino Bogu; služite pa Mu lahko samo tako, da sledite veliki zapovedi ljubezni, ki vas mora vzpodbujati k temu, da obvladujete vaše telo in se bojujete proti zlim lastnostim, kot sta nečimrnost in želja po vladanju. Samo s samozatajevanjem in premagovanjem teh močnih nagonov vaše človeške narave, boste nekoč v Mojem kraljestvu dojeli, kaj se pravi biti postavljen nad velikim, ali kot pravi pregovor: "Kdor se ponižuje bo povišan!"

Tudi v onostranstvu boste naleteli na enake lastnosti, prvo sicer ne v materialnem, vendar pa v duhovnem pogledu, to je želja, da bi vedeli in razumeli vse. Drugi dve lastnosti, pa bosta v onostranstvu v vas bolj izraziti. Kajti tam je zavest moči še večja, kakor tukaj. To lahko vidite prav pri Luciferju in njegovi družbi, katera je - v zavedanju svoje moči - izgubila ravnotežje in je iz ponižnosti prešla v objestnost in je potem kot Satan, hotela vladati celo Meni.

Da bi spoznali pravo mero, kako in kdaj sme kdo uporabljati svojo moč, da bi dojeli, koliko spoznanja bo potrebno pri določeni nalogi, da bi spoznali, da čeprav je v onostranstvu kdo postavljen nad velikim, mora še vedno biti služabnik tudi najnižjim bitjem, morajo zato biti ta poželenja premagana že tu v tem preizkusnem zemeljskem življenju, da jih lahko posameznik nadzira v onostranstvu, kjer mu je zaupana veliko večja moč.

Zaradi tega si vzemite Moje besede k srcu! Ne poznate niti polovice vašega poslanstva, ne poznate niti tretjine vaše lastne narave in ne veste čisto nič in prav nič, zakaj je narejeno tako, in ne drugače. Vaše oči še vedno pokriva mrena in svetloba Moje modrosti še ne more prodreti v vašo notranjost. Kvečjemu iskra ljubezni včasih

presune vaše srce in vam vzbudi sum, da obstaja še nekaj višjega in večjega. Toda, komaj ta žarek osvetli notranjo kamrico vašega srca, jo te tri lastnosti - sebičnost, nečimrnost, in vladoželjnost - ponovno zatemnijo. Šepetajo vam tisoč izgovorov v uho: "Da, svetu se pa res ne moreš čisto odreči?», "Da, tako se ne da živeti» "Da, tako je svet pač narejen!» itd. To so sami izgovori lenobe, kajti sicer ste poslušalci Moje besede, toda nočete postati nobeni njeni izvajalci!

Ravno sedaj, ko se vam od nedelje do nedelje razlaga Moj Evangelij, kakor ga niste še nikoli slišali raztolmačenega, prav sedaj vas želim priganjati k razmišljanju o Mojem prihodu na vašo zemljo, da boste malo spoznali in uvideli njegovo veličino in pomembnost, ter razumeli, kaj hočem s tem povedati: Bog, Stvarnik vse neskončnosti se je spustil na vašo zemljo v najnižje stanje, se pustil vam, zablodelim in slepim ustvarjenim bitjem, preganjati in celo križati! Šel je skozi vse stopnje vašega življenja in premagal vse človeške slabosti, da bi podal svetel vzor, prav vam in vsem duhovom za vse čase. Pokazal je, da če kdorkoli želi biti z Njim duhovno enak, mora najvišje spoštovati duhovnost, ter ji vse drugo podrediti. Takrat, z bojevanjem proti najmogočnejšim strastem, lahko postane vreden, da služi ostalim duhovom kot vodja in vodnik, ter z dejanji dokazuje, da človek ne živi samo od materialne, temveč predvsem od duhovne hrane. Pokazal nam je, da Boga ne smemo preizkušati v Njegovi milosti, da z izpolnjevanjem Njegovih dveh zapovedi ljubezni, sebe in druge vodimo tja, kjer vas On, Oče vseh, že davno želi imeti, to se pravi: v Njegovem kraljestvu kot Njega dostojne otroke. Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige